

Farní listy V/2007

Týdeník farností Domažlice, Milavče a Klenčí pod Čerchovem

3. června – Slavnost Nejsvětější Trojice

Náklady na toto číslo Farních listů činí 10,- Kč. Děkujeme

Duchovní slovo

Bojíme se mluvit o Nejsvětější Trojici, abychom něco nepopletli. S pokorou a úctou mlčíme před tímto tajemstvím Boha. Možná tomu ani nerozumíme, jak je to možné, že je jeden a ve třech osobách. Ale zároveň každý den se na Svatou Trojici obracíme a vyzýváme ji v modlitbě: *ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého*. A tímto způsobem překonáváme strach a zbavujeme se komplexů, že nerozumíme složitým teologickým formulacím. Už nám nevádí, že tomu tak dokonce ani nerozumíme. Proniká nás radost, že Boha známe, že se nám zjevil a my máme k němu přístup. Zjevil se nám, abychom v něj věřili a přijali. Abychom s ním mluvili. Jen si vzpomeňme, jak Mojžíš horlivě prosil Boha, aby mu zjevil své jméno! Jak moc mu na tom záleželo. *Otec, Syn a Duch svatý* – tak zní jméno, které nám Bůh zjevil. Tak se nám v dějinách spásy představil. I pro nás platí druhé Boží přikázání, abychom Božího jména nezneužívali. Na jedné straně, abychom postavili stráž na svých rtech a nevyslovovali

Boží jméno ze zvyku a bez úcty, ale na druhé straně abychom nehřešili tím, že na toto jméno úplně zapomeneme. Ať jméno Nejsvětější Trojice: *Otec i Syna i Ducha svatého* často vychází z našich úst při pravidelné modlitbě.

P. Mirosław Gierga

Skutečnost nebo pohádka?

Bylo nebylo. Jeden věřící chlapec miloval věřící děvče. Oba dva měli za sebou zkušenost dětského domova, který je naučil dobrému i zlému. Po dovršení osmnáctého roku života se za nimi zavřely naposledy dveře prozatímního domova. Díky podpoře dobrých lidí z charity se jim podařilo najít bydlení i práci. A byla svatba. V závěru svatebního veselí se nevěsta ptá ženicha: „A co dál, co bude následovat?“ Dostalo se jí odpovědi: „Budeme následovat lásku, budeme pozorní k tomu co nám napoví. Budeme rozdávat lásku, potom teprve můžeme sklízet lásku.“ A dny ubíhaly, nic zvláštního se nedělo. Jeden večer šel chlapec kolem hospody, kde seděl starý smutný muž. Dal si s ním pivo a začal vznikat rozhovor. Starý muž se vyznával ze svého zklamání nad dětmi, které o ně s manželkou nemají zájem, starají se pouze o svoje blaho a hromadění peněz. Znenadání se ho chlapec zeptal zda by nechtěli mít opět děti. Muži se trochu rozzářili oči. Hned další den se všichni sešli a domluvili se na tom, že chtějí žít spolu s láskou, že přijímají toto riziko investovat lásku. Po několika týdnech starý muž chodil s novou chutí žít po zahradě a vysvětloval mladému co a jak s nemocnými stromy. Mladou ženu zase v kuchyni uváděla do zlepšováků vaření babička. Když člověk dává lásku tak zároveň dostává lásku. Riskovat lásku se dlouhodobě musí zúročit. Možné to je, protože to záleží pouze na nás, zda se pro tento risk rozhodneme. Kolem každého z nás je dostatek lidí, kteří čekají na lásku. Jde o odvahu být první.

P. Janusz Romanski

Milí čtenáři,

když jsme se radili nad obsahem tohoto čísla, konkrétně poslední strany věnované tipům, navrhol jsem obsah rozšířit opět o nějaký televizní pořad, k čemuž následovala okamžitá reakce, že zřejmě z TV Noe a kolik si myslím, že se na tuto televizi v naší farnosti dívá lidí. Žertem jsem prohodil, že to raději nechci vědět, abych nebyl zklamán. Kolegovi, co vybírá knižní tipy se však tato myšlenka trochu zavrtala do hlavy a tak se šel později přeptat do farní knihovny, kolik čtenářů si již půjčilo některou z knih, o nichž jsme na poslední stránce psali. Nutno dodat, že zklamání v jeho tváři po zjištění, že ani jeden, bylo nezakryté.

Před třemi týdny přijel na besedu s farníky redaktor domácího zpravodajství Katolického týdeníku Jiří Machaně. Poslechnout si jej přišlo dvanáct lidí. Před rokem na koncert Evy Hanychové přišlo ještě myslím o několik lidí méně, příliš velký zájem nevzbudily ani pašije v podání Čerchovanu a o benefičním koncertu pro získání peněz na obraz Panny Marie na věži ani nemluvě. Světlou výjimkou bylo jen vzpomínání na Medžugorii. A tak se nabízí otázka, zda je zájem o to, co farnost nabízí, zda se snažit rozšiřovat nabídku aktivit. Obávám se, že to je jako s klasickou hudbou – okruh jejich příznivců je omezený, takže i když bude na repertoáru jakkoliv mimořádná skladba, „Strahov“ se nezaplní. A asi tak k tomu musíme přistupovat, což ovšem vyžaduje velkou oběť od těch, kteří všechny ty akce povětšinou ve svém volném čase připravují. Je-li jejich odměnou jen několik diváků či posluchačů, nelze se divit jejich zklamání.

A tak ozvěte se mlčící většino, zda vám nějaký typ akcí ve farnosti chybí a třeba se najde někdo, kdo jej zrealizuje. A nebo nám stačí jen nedělní mše svatá?

Pěkný červen

Petr Vondraš